

съ Мусевича се скарахъ и прѣстанахъ да мисля вече за заговора.

Прѣдсѣд.: По чия прѣпорѣка станавте учителъ?

Подсѣд. К. Поповъ: Учителъ станавъ въ Димотика по прѣпорѣката на Мусевича.

Прѣдсѣд.: Какъ тѣй Мусевича да ви кара да извършите дѣлото и въ сѣщото врѣме да ви търси учителско мѣсто?

Подсѣд. К. Поповъ: Това стана по-послѣ, когато го увѣрихъ, че не може да се извърши дѣлото по причина на случката съ Миларовия револверъ. Слѣдъ единъ или 2 мѣсеца отъ назначението ми, както казахъ и по-напрѣдъ, Мусевичъ ми писа, да отида въ Одринъ и, като отидохъ, ми каза, че на основание думата, която съмъ далъ прѣдъ него, ще ме убие, ако не слѣдвамъ дѣлото, понеже Кривцовъ билъ му писалъ, че дѣлото непрѣмѣнно трѣбва да се извърши. Вслѣдствие на това, азъ писахъ на Миларова. Послѣ заминахъ за Димотика обратно и си слѣдвахъ учителската работа. Между това врѣме азъ пакъ бѣхъ отишелъ въ Одринъ, за да купя нѣкои учебници за ученицитѣ и тамъ се срѣзнахъ съ Мусевича и се скарахме по дѣлото и по частни работи, вслѣдствие на което немислихъ вече да говоря за заговоръ.

Какво сж правили послѣ съ Мусевича, не знамъ. Когато се върнахъ отъ Пловдивъ въ Одринъ, Мусевичъ ми каза, че Василиевъ дохождалъ въ Одринъ, видѣлъ се съ брата си, говорили сж за частни работи и слѣдъ това се завърналъ въ Одесса. Послѣ ме назначиха за секретаръ въ българската митрополия въ Одринъ, която длъжностъ занимавахъ около една година. Послѣ турското правителство ме арестува не зная по каква причина и слѣдъ тримѣсечно държане въ затворъ ме прѣдаде на българското правителство. Полицмейстера въ Пловдивъ ми каза, че съмъ се обвинявалъ въ убийството на м-ра Бѣлчева.

Прокурора: Вие казахте снощи, че полицията ви изтѣзавала. Не чухъ да обадите, защо направихте това заявление — съ цѣль да се оплатете ли?

Подсѣд. К. Поповъ: Не. Но съ цѣль да видите, при какви обстоятелства съмъ далъ тѣзи показания, които опровергавамъ.

Прокурора: Кон точки отъ прѣдварителнитѣ си показания сега опровергавате?